

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΑΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΝΤΑΡΒΟΥΡΙΑΣ κκ. ROWAN WILLIAMS ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΓΗΝ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κανταρβουρίας τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, Σεβασμιώτατος Dr. Rowan Williams, λόγιος συγγραφεύς, γνωστός διὰ τὰ φιλορθόδοξα αἰσθήματά του, ἐπισκεφθεὶς εἰς τό παρελθόν τὴν Ἁγίαν Γῆν μέ στόχον τὴν ἐνίσχυσιν κυρίως τῶν κατοίκων τῆς Βηθλεέμ, προσκαλέσας τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον Γ΄ διὰ συμμετοχὴν εἰς τό ἐν Lambeth Συνέδριον τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας (19 Ἰουλίου – 3 Αὐγούστου 2008), ἐπεσκέφθη καί πάλιν κατ' αὐτάς τὴν Ἁγίαν Γῆν.

Τὴν Κυριακὴν, 8^η /21^η Φεβρουαρίου, ἐγένετο δεξίωσις πρὸς τιμὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἱερουσαλήμ Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικανοῦ Ἐπισκόπου εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα Σεβασμιωτάτου κ. Suheil S. Dawani. Εἰς τὴν δεξίωσιν αὐτὴν ἦσαν προσκεκλημένοι μεταξύ πολλῶν ἄλλων οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς, οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Τμήματος Χριστιανικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καί Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργείου Τουρισμοῦ τοῦ Ἰσραήλ καί οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἰσραηλινῆς Αστυνομίας τῶν Ἱεροσολύμων.

Εἰς τὴν δεξίωσιν αὐτὴν ἐκαλωσώρισε τόν Σεβασμιώτατον Rowan Williams ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Ἀγγλικανὸς Ἐπίσκοπος Σεβασμιώτατος Suheil S. Dawani, εὐχαριστῶν διὰ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν, τὴν Γῆν τὴν ὁποίαν, ὡς εἶπεν, κατεδέχθη νὰ ἐπισκεφθῇ σωματικῶς ὁ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσας Κύριος Ἰησοῦς Χριστός καί εἰς τὴν ὁποίαν κατοικεῖ μικρόν ποίμνιον, μικρά χριστιανικὴ Κοινότης, ἐλαττουμένη ὁσημέραι, λόγῳ τῆς πολιτικῆς ἐντάσεως. Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Dawani ηὐχήθη, ὅπως ὁ ἀμοιβαῖος σεβασμὸς μεταξύ τῶν ὁπαδῶν τῶν τριῶν Ἀβραμικῶν θρησκειῶν ἀποτελέσῃ τὴν βάσιν καί τό θεμέλιον τῆς εἰρήνης τῆς Ἱερουσαλήμ καί τῆς διατηρήσεως τῆς ὠραιότητος αὐτῆς, ἥτις οὐσιαστικῶς εἶναι ἡ ποικιλία αὐτῆς.

Ἐξ ὀνόματος τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς προσεφώνησε τόν Σεβασμιώτατον Rowan Williams ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος Γ΄, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀβήλων κ. Δωροθέου, τοῦ Ἱεροδιακόνου Ἀθανασίου καί τοῦ Ρωμαιο-Ὁρθοδόξου ἱατροῦ κ. Χαλήλ Ἀντράους, λέγων τὰ κάτωθι:

«Ὑμεῖς ἐστε τό ἄλλας τῆς γῆς· ἐάν δέ τό ἄλλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται;» ... «οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καί δοξάσωσι τόν Πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 5:13-16).

Ὡς ἐκπρόσωπος τῶν ἡγετῶν τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς καλωσορίζομεν τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κανταρβουρίας κ. Rowan Williams. Εὐρισκόμεθα σωματικῶς μόνον εἰς μερικὰς ἑκατοντάδας μέτρων μακρόθεν τοῦ Παναγίου Τάφου καί ὀλίγην ὥραν μακρόθεν τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως τῆς

Βηθλεέμ. Παρά τήν μικράν απόστασιν μεταξύ τῶν δύο ἱερῶν πόλεων, οἱ εὐλαβεῖς προσκυνηταί δέν δύνανται νά ἐπισκεφθοῦν αὐτάς ἐλευθέρως.

Θεωροῦμεν ἀπαράδεκτον τό γεγονός ὅτι τά πολιτικά προβλήματα (ἀποτυχίαι) ἔχουν ἀντίκτυπον εἰς τήν θρησκευτικήν ἐλευθερίαν τῶν ἀνθρώπων, καθ' ὃν χρόνον οἱ θρησκευτικοί ἡγέται προσπαθοῦν νά ἐπιτύχουν διαθρησκευτικόν διάλογον διὰ τήν ἀποδοχήν τῆς ἀμοιβαίας συνυπάρξεως καί συμβιώσεως τῶν ἐθνῶν.

Ἡ σύγκλισις.μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου καί τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ παράδειγμα διὰ τήν Οἰκουμένην μιᾶς προσπάθειας συγκλίσεως τῶν διαφορετικῶν ἰδεολογιῶν / δογμάτων ἢ τῶν διαφορῶν.

Ὁ διάλογος μεταξύ τῆς Ὁρθοδόξου καί τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἤρξατο τό ἔτος 1973, ὅταν αἱ δογματικά διμερεῖς Ἀγγλικανικά Ὁρθόδοξοι συζητήσεις εἶχον τήν πρώτην αὐτῶν συνάντησιν εἰς τήν Ὑξφόρδην. Διά τῆς πρώτης φάσεως αὐτῶν, τό 1976, τῆς δευτέρας φάσεως τό 1984 καί τοῦ συμπεράσματος τῆς τρίτης αὐτῶν φάσεως κατέληξαν εἰς τήν συμπεφωνημένην σημαντικήν δήλωσιν τῆς Κύπρου ἐπὶ μιᾶς σειρᾶς θεμάτων.

Μία τοιαύτη σύγκλισις δογμάτων ὀφείλει νά συμπεριλάβῃ περισσοτέρας πίστεις-ὁμολογίας καί νά δώσωμεν τὰς χεῖρας ἐπὶ τύπων δηλώσεων διὰ τῆς συνεργασίας, διὰ νά κατακτήσωμεν δικαιοσύνην καί εἰρήνην, οὕτως ὥστε ἀνυπερθέτως νά γεφυρώσωμεν τήν απόστασιν μεταξύ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Γεννήσεως καί τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Παναγίου Τάφου , οὕτως ὥστε ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ νά μὴν ὑπάρχῃ ἡ δυσκολία ἐπισκέψεως τῆς Βηθλεέμ ἀπὸ τήν Ἱερουσαλήμ καί τἀνάπαλιν. Ἡ πολιτική κατάστασις εἰς τήν περιοχὴν σφραγίζεται ἀπὸ τραγικάς ἀνθρωπίνους ἐμπειρίας.

Οἱ ἀρχηγοί τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Ἀγίας Γῆς ἔχουν διατυπώσῃ τό κοινόν ὄραμα τῆς ἐδραιώσεως τῆς δικαιοσύνης καί τῆς εἰρήνης εἰς τήν περιοχὴν καί ἐπιδιώκουν ἐπίσης τήν πολιτικήν ὑποστήριξιν τοῦ ὁράματος αὐτοῦ. Θά πρέπη ὅμως νά εἴμεθα πολὺ προσεκτικοί, οὕτως ὥστε νά βλέπωμεν τήν θρησκευτικήν προέκτασιν τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος καί νά μὴν μετατρέπωμεν τὰ θρησκευτικά προβλήματα εἰς ἓν πολιτικόν ἐργαλεῖον, ἀλλὰ μᾶλλον νά τὰ θεωροῦμεν ὡς ἓν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ἐπιλύσεως τῶν πολιτικῶν συγκρούσεων.

Μία τοιαύτη εὐθύνη ἐνδεχομένως νά προκαλέσῃ μίαν ἀλλαγὴν εἰς τό ἠθικόν κλίμα, τό ὁποῖον κυβερνᾷ αὐτήν τήν περιοχὴν τοῦ κόσμου. Μία τοιαύτη ἀλλαγὴ, δεδομένης τῆς φύσεως τῆς σχέσεως μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί τῆς θρησκείας εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν, μπορεῖ νά κατορθωθῇ μέσῳ τῆς σταθερᾶς θελήσεως τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν καί ὅταν θά δοθῇ ἐνθάρρυνσις εἰς τὰ ποιμνία-ἐκκλησιάσματα ἡμῶν νά ἀνακαλύψουν τήν ἀληθινήν σημασίαν τῆς δικαιοσύνης καί τῆς εἰρήνης εἰς τό ἀπόλυτον πνευματικόν πλαίσιον.

Πιστεύομεν ὅτι μία τοιαύτη προσπάθεια θά συμβάλῃ δυναμικῶς εἰς τόν παγκόσμιον διάλογον διὰ συνύπαρξιν καί συμβίωσιν τῶν ἀνθρώπων. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τό συγκεκριμένον ζήτημα, τό ὑμέτερον ἔργον ἀποτελεῖ πηγὴν ἐμπνεύσεως διὰ πολλούς ἡγέτας, οἱ ὁποῖοι μοιράζονται μεθ' ὑμῶν τὰς ἰδίαις ἀξίας καί ὁράματα. Ἐπικροτοῦμεν τήν δήλωσιν ὑμῶν εἰς τό Al-Azhar Πανεπιστήμιον τοῦ Καΐρου, κατὰ τήν τρίτην ἐπέτειον τῶν τρομοκρατικῶν ἐπιθέσεων τῆς 11^{ης} Σεπτεμβρίου, συμφώνως πρὸς τήν ὁποίαν «γνησίᾳ ὑπακοή εἰς τόν θεόν δέν μπορεῖ νά τελεῖται διὰ τῆς υἰοθετήσεως τῆς βίας». Τολμῶμεν νά εἴπωμεν ὅτι, κατὰ τήν Ἡμετέραν ἐκτίμησιν, ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης εἶναι εἷς ἐκ τῶν γνησίων «ὀρθοδόξων» ὁπαδῶν

τῶν ἀξιῶν τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης τῶν ἀνθρώπων.

Εὐχαριστοῦμεν βαθέως τόν πεφιλημένον Ἡμῖν Σεβασμ. Ἐπίσκοπον κ. Suheil Duawani διὰ τήν συνεργασίαν, τήν ὁποίαν ἔχομεν εἰς τήν ὑποστήριξιν τῶν ἀξιῶν τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης εἰς τούς Αγίους Τόπους».

Ἀνταποκρινόμενος ὁ Σεβασμιώτατος κ. Rowan Williams εἶπεν ὅτι: «Τό νά ζῇ κανείς εἰς τήν Ἱερουσαλήμ ἢ νά ἐπισκέπτεται αὐτήν εἶναι χάρις, εὐλογία, δῶρον θεοῦ, πρόκλησις καί αὐτοεξέτασις. Τό ἔργον τοῦ θεοῦ διὰ τόν ἄνθρωπον, εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν προτρέπει καί παρωθεῖ ἡμᾶς νά συμπάσχωμεν μετὰ τῆς Ἱερουσαλήμ. Ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι ἡ πόλις, εἰς τήν ὁποίαν εἶναι κεκλημένα νά ζήσουν ὅλα τά ἔθνη, «δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τό ὄρος Κυρίου». Τοῦτο συνέβη τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, συμβαίνει καί σήμερον. Ἡ Ἱερουσαλήμ εἶναι προωρισμένη νά ἔχη τās πύλας τῆς ἀνοικτάς δι' ὅλους, ὅμως δι' ὠρισμένους ἔχει αὐτάς κεκλεισμένας. Ὄρισμένοι ἀποκλείονται τῆς εἰσόδου εἰς αὐτήν».

«Ὁ τρόπος ζωῆς τῶν κατοικούντων διὰ μέσου τῶν αἰώνων εἰς μίαν Ἱερουσαλήμ ἔχουσιν τās πύλας αὐτῆς ἀνοικτάς δι' ὅλους, ἀποτελεῖ πρότυπον καί διὰ τήν εἰρήνην αὐτῆς σήμερον. Ἄς ἐνθυμηθῶμεν τούς λόγους ἀρχαίου ἀσκητοῦ ἐρημίτου: Ἡ ζωή ἡμῶν καί ὁ θάνατος ἡμῶν ἐξαρτᾶται ἀπολύτως ἀπό τήν ζωὴν καί τόν θάνατον τοῦ γείτονος ἡμῶν. Ἐάν ὁ γείτων ἡμῶν ζῇ, ζῶμεν καί ἡμεῖς μετ' αὐτοῦ, ἐάν ἀποθνήσκῃ, συναποθνήσκομεν μετ' αὐτοῦ».

Τήν ἐπομένην, Δευτέραν, 9^η /23^η Φεβρουαρίου 2010, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κανταβουρίας συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Ἀγγλικανοῦ Ἐπισκόπου Ἰρλανδίας Σεβασμιωτάτου κ. Michael Jackson, τοῦ Ἀγγλικανοῦ Ἐπισκόπου εἰς Ἱεροσόλυμα Σεβασμιωτάτου κ. Suheil S. Dawani καί ἄλλων κληρικῶν αὐτοῦ ἐπεσκέφθη τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλον τόν Γ' εἰς τό Πατριαρχεῖον.

Κατά τήν ἐπίσκεψιν αὐτήν ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κανταβουρίας περίπου ὡς ἑξῆς:

«Ἰδιαιτέρα χαρά διακατέχει Ἡμᾶς, νά καλωσορίσωμεν ὑμᾶς καί πάλιν εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ἐνθυμούμενοι ἐπίσης τήν συμμετοχήν Ἡμῶν εἰς τό ἐν Lambeth Συνέδριον καί εἰς τήν ἐν Λονδίνῳ «Παγκόσμιον Διάσκεψιν κατὰ τῆς πτωχείας», τό ἔτος 2008. Ἐπικροτοῦμεν τās δραστηριότητας ὑμῶν διὰ τήν εἰρήνην καί δικαιοσύνην εἰς τήν πατρίδα ὑμῶν, ἀλλά καί εἰς ὅλον τόν κόσμον, ἀλλά καί τό ἐνδιαφέρον, τό ὁποῖον ἐπεδείξατε διὰ τήν Ἀγίαν Γῆν.

Ἐκτιμῶμεν ἰδιαιτέρως τήν προσφοράν ὑμῶν διὰ τήν διεύρυνσιν τῶν γνώσεων τῶν χριστιανῶν τῆς περιοχῆς ὑμῶν περί τῆς Ὁρθοδοξίας, γεγονός τό ὁποῖον συντελεῖ εἰς τήν προσπάθειαν διὰ τήν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν καί τήν ἄρσιν τῶν σχισμάτων τῶν Ἐκκλησιῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία δέεται εἰς τās καθ' ἡμέραν προσευχάς αὐτῆς.

Αἱ προσπάθειαι ὑμῶν διὰ τήν διάδοσιν τοῦ μηνύματος τοῦ Εὐαγγελίου εἰς μίαν ὅλον καί περισσότερον ἐκκοσμικευμένην κοινωνίαν βοηθεῖ ἐπίσης καί ἡμᾶς, τήν τοπικήν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων, νά διατηρήσῃ τήν ἀκεραιότητά της καί τήν παρουσίαν τῆς εἰς τήν διαφύλαξιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων.

Ἡ Ἱερουσαλήμ ἀποτελεῖ ἕν εἶδος «παγκοσμίου ἐννορίας-καθολικοῦ προσκυνήματος». Ἐδῶ ἑκατομμύρια προσκυνητῶν ἔρχονται κάθε χρόνον – Ἑβραῖοι, Χριστιανοί, Μουσουλμᾶνοι, ἀκόμη καί πρόσωπα, τά ὅποια δέν ἀνήκουν εἰς οὐδεμίαν εἰσέτι πίστιν. Οὗτος εἶναι ὁ ρόλος τοῦ Πατριαρχείου, νά ἀγκαλιάσῃ πάντας ὅσους ἔρχονται εἰς ἀναζήτησιν τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς προσφορᾶς πνευματικῆς παρηγορίας καί ἐνθαρρύνσεως. Ἐκτιμῶμεν τάς προσπάθειάς ὑμῶν καί συνεχίζομεν νά ζητῶμεν εἰς τάς προσευχάς ὑμῶν μίαν ἰσχυράν παρουσίαν τοῦ Πατριαρχείου, ἡ ὁποία νά προάγῃ τήν συμφιλίωσιν καί τήν εἰρήνην, συμφώνως πρός τά εὐαγγελικά παραγγέλματα τοῦ Κυρίου ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Παρά τάς τρεχούσας ἐντάσεις εἰς τό ἐσωτερικόν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ἡμεῖς συνεχίζομεν νά ἐπιδιώκωμεν τόν διάλογον, ὁ ὁποῖος βοηθεῖ εἰς τήν ἐκ νέου ἀνακάλυψιν τῶν ἐννοιῶν, αἱ ὁποῖαι διέπουν τό πλήρωμα τῆς χριστιανικῆς πίστεως, κυρίως ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν θείων Γραφῶν, τῶν κειμένων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας καί τῶν βίων τῶν ὑπό τῶν Ἐκκλησιῶν ἡμῶν κοινῶς ἀναγνωρισθέντων Ἀγίων. Πιστεύομεν ὅτι διὰ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τήν κοινήν κληρονομίαν ἡμῶν, θά ἀνακαλύψωμεν τρόπους ἄρσεως τῶν διαιρέσεων καί διαφορῶν ἡμῶν. Ἡ ἐν Χριστῷ ἐνότης θά πρέπῃ νά ἐδραιωθῇ ὅχι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διοικητικῶν δομῶν, ἀλλά ἐπὶ τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Ἐφέτος συμπίπτει ὁ κοινός ἑορτασμός τοῦ Πάσχα εἰς τήν Ἀνατολικήν καί τήν Δυτικήν Ἐκκλησίαν, καί ἡ περίοδος τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς θά εἶναι δι' ἡμᾶς ἐπίσης κοινή.

«Πρόσεχε Οὐρανέ καί λαλήσω καί ἀνυμνήσω Χριστόν, τόν ἐκ Παρθένου σαρκί ἐπιδημήσαντα».

Διὰ τῶν λόγων τούτων, τούς ὁποίους ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Ἅγιος Ἀνδρέας Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης ὁ Ἱεροσολυμίτης εἰς τόν Μεγάλον αὐτοῦ Κανόνα, ἀρχίζομεν τό στάδιον τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Τό νόημα τῶν λόγων τούτων μᾶς παραπέμπει εἰς τήν ἀνάμνησιν τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου. Αὐτήν ἀκριβῶς τήν διαβεβαίωσιν τοῦ ἐρχομοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ σαρκικῶς εἰς τήν γῆν, προσλαβόντος εἰς τήν θείαν Αὐτοῦ φύσιν καί τήν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν, ἐρωτάσαμεν ἐχθές, τήν Κυριακήν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Μέ τήν γνῶσιν ὅτι ἡ κοινή ἀνθρωπίνη φύσις ἡμῶν ἐξηγοράσθη ἀπό τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καλοσωρίζομεν ὑμᾶς καί εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς διὰ τήν ἐπίσκεψιν ὑμῶν εἰς τό Πατριαρχεῖον».

Εἰς τήν προσφώνησιν αὐτήν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κανταβουρίας ἀπήντησεν περίπου ὡς ἑξῆς:

«Εἶναι δι' ἡμᾶς, Μακαριώτατε, ἰδιαιτέρα χαρά νά συναντῶμεθα καί πάλιν μεθ' Ὑμῶν, τόν Ἐπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων. Ἐκτιμῶμεν τά μέγιστα τήν στάσιν τῆς Ἐκκλησίας Ὑμῶν καί τήν ἀποδοχὴν συμμετοχῆς Ὑμῶν εἰς τό ἐν Lambeth Συνέδριον αὐτῆς. ἡμεῖς προσευχόμεθα ὑπέρ τῆς Ἐκκλησίας Ὑμῶν ὡς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ ὁποία συνετέλεσε τά μέγιστα εἰς τήν διατήρησιν τῆς χριστιανικῆς παρουσίας καί ταυτότητος εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν. Ἡ αὔξησις τῆς παρουσίας τῶν Χριστιανῶν εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν εἶναι ἕν δῶρον τοῦ Θεοῦ εἰς τόν κόσμον. Τοῦτο βεβαίως εἶναι κατορθωτόν, διότι ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τόν

Ἀπόστολον τῶν Ἑθνῶν, Παῦλον, «ἄρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, ἡ γάρ δύναμίς μου ἐν ἁσθενείᾳ τελειοῦται» (Β΄ Κορ. 12,9).

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τήν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, τήν ὁποίαν Ὑμεῖς ἐωρτάσατε ἐχθές, ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία βλέπει εἰς τήν ἀπόφασιν τῆς 7^{ης} Οἰκουμενικῆς Συνόδου, περί τῆς ἀναστηλώσεως τῶν εἰκόνων, ὅτι ὧντως αὗται ἀντανακλοῦν τό ἄκτιστον φῶς τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου, τό ὁποῖον παρ' Αὐτοῦ ὡς πηγῆς διαχέεται καί εἰς τά πρόσωπα τῶν Ἀγίων. Δι' ὅλα αὐτά εὐχαριστοῦμεν τόν θεόν καί εὐχαριστοῦμεν καί Ὑμᾶς, Μακαριώτατε, διὰ τήν μαρτυρίαν, τήν ὁποίαν δίδετε».

Ἐν ὧσιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κανταρβουρίας εἰς τήν Γάζαν τήν ἐπομένην, ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησεν αὐτῷ περί τῆς συμπαραστάσεως τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου κατὰ τήν διάρκειαν τῆς περυσινῆς συρράξεως εἰς τοὺς πληγέντας. Ὡσαύτως ὁ Μακαριώτατος ὠμίλησεν εἰς τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κανταρβουρίας περί τῆς οἰκονομικῆς καί διοικητικῆς κρίσεως, τήν ὁποίαν διέρχεται τό Συμβούλιον τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί περί τῶν προσπαθειῶν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων διὰ τήν ἀναβάθμισιν τοῦ ρόλου αὐτοῦ, ὡς ἐνός χριστιανικοῦ ὀργανισμοῦ, δυναμένου νά ἀποτελέσῃ μίαν ἐνιαίαν χριστιανικὴν φωνήν καί μαρτυρίαν διὰ τοὺς Χριστιανούς εἰς τήν Μέσῃν Ἀνατολήν καί τήν εἰρηνικὴν συμβίωσιν Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων εἰς αὐτήν. Εἰς τοῦτο ὁ Μακαριώτατος ἐζήτησε τήν συμπαραστάσιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κανταρβουρίας.

Ἐρωτηθεὶς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κανταρβουρίας περί τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἐπεξήγησεν ὅτι αὕτη βασίζεται εἰς τήν ἀποστολικὴν πίστιν καί παράδοσιν, ὅτι ἡ ὑποδομὴ αὐτῆς δέν εἶναι ἱεραρχικὴ, ἀλλὰ ὅτι αὕτη βασίζεται εἰς τόν συλλογικόν τρόπον ζωῆς καί διοικήσεως, ὅτι εἰς αὐτό τό σύστημα ὑπάρχει μία ἀδυναμία συνεργασίας, ἡ ὁποία ἐνίστε δημιουργεῖ δυσκολίας, διότι ἐκάστη τῶν τριάκοντα μιᾶς (31) Ἀγγλικανικῶν Ἐκκλησιῶν ἐνίστε ἀποφασίζει μόνη τῆς καί διὰ θέματα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν συλλογικὴν ἀντιμετώπισιν καί ἀπόφασιν ὡς εἶναι π.χ. θέματα βιο-ἠθικῆς, σεξουαλικότητος, χειροτονίας γυναικῶν κ.ἄ. «Διὰ τοῦτο καί ἐκαλέσαμεν», εἶπεν ὁ Σεβασμιώτατος κ. Williams, «εἰς τήν ἐν Lambeth Συνέλευσιν καί ἄλλας Ἐκκλησίας, ὅπως τήν Ὑμετέραν, ἵνα ἀκούσωμεν αὐτάς καί βοηθηθῶμεν. Ἡμεῖς ἐδέχθημεν τήν χειροτονίαν γυναικῶν εἰς τήν ἱερωσύνην. Ἦδη ἀντιμετωπίζομεν τό θέμα τῆς χειροτονίας γυναικῶν εἰς τό ἐπισκοπικόν ἀξίωμα. Τοῦτο εἶναι ἕν σοβαρόν πρόβλημα δι' ἡμᾶς. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας μετέχει διὰ νόμου εἰς τήν ἔκδοσιν νόμων τοῦ κράτους. Τοῦτο εἶναι προνόμιον δύσκολον, διότι πρέπει νά ὁμολογηθῇ ἀλήθεια εἰς ἕνα ἐκκοσμικευμένον περιβάλλον».

«Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας ὑπέστη κατὰ τήν τελευταίαν πεντηκονταετίαν μίαν κάμψιν τῶν πιστῶν αὐτῆς, ὅσον ἀφορᾷ τήν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὰ μυστήρια αὐτῆς. Κατὰ τὰ τελευταῖα 20 ἔτη ἐπαρουσιάσθησαν προτεσταντικαὶ ὁμάδες μέ διάθεσιν εὐαγγελισμοῦ καί ὅχι τόσον συμμετοχῆς εἰς τὰ μυστήρια. Κατὰ τὰ τελευταῖα πέντε ἢ ἕξ ἔτη ἐνεφανίσθησαν νέαι ἐνοριακαὶ μονάδες (New Congregations) περί τὰς πεντακοσίας. Τοῦτο εἶναι ἐνθαρρυντικόν, ὡς καί ἡ προσέλευσις 20 περίπου ἀτόμων διὰ χειροτονίαν εἰς τήν ἱερωσύνην. Ταῦτα θεωρῶ ὡς σημεῖα τῆς Χάριτος τοῦ Θεοῦ εἰς τήν Ἐκκλησίαν ἡμῶν, διὰ τήν ὁποίαν ζητοῦμεν τὰς προσευχὰς Ὑμῶν».

Ἐπὶ τούτοις, κατακλείων ὁ Μακαριώτατος, ἀνεφέρθη εἰς τοὺς ἱστορικοὺς δεσμούς τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἀγγλικανικῆς Κοινοπολιτείας καί ἠυχάριστησε διὰ τήν βοήθειαν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῶν Ἱεροσολύμων εἰς τό Κατάρ κατὰ τὰ πρῶτα βήματα

τῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῆς ἐκεῖ καί ἀπεδέχθη πρόσκλησιν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κανταρβουρίας διὰ μίαν ἐπίσημον ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν ἐν εὐθέτω χρόνῳ.

Ὁ Μακαριώτατος προσέφερεν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κανταρβουρίας ὡς ἀναμνηστικὸν δῶρον τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον κεραμεικὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῆς Βηθλεεμιτίσης καί τὴν πολύτιμον ἔκδοσιν τοῦ Πατριαρχείου μέ τὰ κειμήλια τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ καθηγητοῦ κ. Νικολάου Ὀλυμπίου, εἰς δέ τὸν συνοδὸν αὐτοῦ Ἐπίσκοπον τῆς Ἰρλανδίας Σεβασμιώτατον κ. Michael Jackson, τὸ βιβλίον τοῦ καθηγητοῦ κ. Βοκοτοπούλου μέ τὰ εἰκονογραφημένα χειρόγραφα τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καί εἰς τοὺς ὑπολοίπους συνοδούς αὐτοῦ μετάλλια τῶν 1500 ἐτῶν τῆς ἱστορίας τοῦ Πατριαρχείου καί φωτογραφικὰ λευκώματα μέ τὰς τελετάς τῶν Ἱεροσολύμων τῆς κ. Gali Tibbon.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κανταρβουρίας, εὐγενῶς ἀνταποδίδων, προσέφερεν εἰς τὸν Μακαριώτατον τόμον ἀνθολογίας ἔργων Ἀγγλων συγγραφέων, μέ θέμα τὴν πνευματικότητα τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ δέ παρὼν εἰς τὴν συνάντησιν αὐτὴν γηραιὸς Ἱεροσολυμίτης ἱατρός δρ. Ἰωάννης Τλήλ, παλαιὸν καί ἐκλεκτὸν μέλος τῆς Ἐκκλησίας τῆς παροικίας τῶν Ἱεροσολύμων, προσέφερεν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κανταρβουρίας τὸ βιβλίον αὐτοῦ “I am Jerusalem”. Ἠκολούθησεν ἀναμνηστικὴ φωτογραφία τῆς ἐπισκέψεως τῆς Ἀγγλικανικῆς ἀποστολῆς μετὰ τοῦ Μακαριωτάτου εἰς τὸν θρόνον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder